

[Wilhelm.]

leret betragtet bærer i høj grad præg af at være led i en økonomisk krisepolitik, tilsigtet eller ikke tilsigtet, og har ikke så meget at gøre med at give det, ministeren kalder den samfundsdebatende ungdom, almindelige borgerrettigheder, men er begrænset til det, der ligger her, nemlig især almindelige borgerpligter.

Justitsministeren (Orla Møller):

Jeg tror, hr. Tastesen fik mere ret, end han og jeg havde tænkt på forhånd, i, at det ville være fornuftigt at diskutere det konkrete forslag og ikke blande alle andre ting ind i billedet, uanset hvor logisk nogle kan føle det. Skal vi en vej frem på dette område, så tror jeg, det er den eneste vej, at man tager det lovforslag, der er lagt på bordet nu.

Jeg skal i forbindelse med hr. Glistrups bemærkninger bare sige, at der er ingen, der har tænkt sig, at dette skulle være en præmie til dansk ungdom. Tværtimod. Det er en regulær retfærdighedshandling over for den situation, unge mennesker er vokset ind i.

Det er korrekt, hvad hr. Gudme siger, at der ikke er tale om nogen forglemmelse, når forslaget om nedsættelse af valgretsaldern ikke er taget med. Jeg skal meget gerne bekræfte, at der ingen ændringer er sket i socialdemokratiets principielle holdning med hensyn til 18 års valgret. Den ønsker vi stadig at nå frem til. Jeg kunne i samme forbindelse besvare hr. Wilhelms spørgsmål, om det er vores hensigt at komme med noget sådant, med et ja. Men jeg har ikke sagt noget om, hvornår dette sker. Det er så vidt jeg kan se, helt korrekt, hvad hr. Gudme siger, at den dag, da kabalen på dette område skal gå op, så er det også en nødvendighed at nå frem til 18 års valgret.

De bemærkninger, hr. Hagen Hagensen og hr. Poul H. Møller kom med, viser imidlertid, at situationen ikke er rigtig moden hertil endnu. Derfor tror jeg nok, det er rigtigt at sige det på den måde, at det skøn, der er kommet til udtryk fra regeringens side, når dette forslag er fremsat, er et skøn, der er rigtigt, for så vidt som der her er en mulighed for at komme et stykke af vejen. Så kan man have meget stærke opfatelser af, at principielt bør valgretsaldern og

myndighedsaldern hænge sammen. Jeg anser det for at være væsentligt at komme et stykke af vejen, sådan som det er tilfældet med dette forslag.

Jeg er enig med fru Hanne Reintoft og hr. Wilhelm om, at der er en lang række problemer i disse ting, som ikke kan klares med dette forslag, men hvor løsninger må findes på mange andre områder. Men jeg må ærligt talt sige, at jeg er næsten ved at beundre hr. Wilhelms fantasi, når han er i stand til at tro, at dette her skulle være udtryk for, at man vil sikre et par ekstra årgange som købere på markedet. Det er i hvert fald længere ude, end selv jeg ville være i stand til at strække mig med al anvendelse af min energi og hjerne. Der er ikke tænkt noget i den retning.

Må jeg slutte med at sige, at jeg takker for den tilslutning, som forslaget har fået. Der er jo, så vidt jeg kan skønne, en meget bred tilslutning til forslaget, og jeg håber på, at de problemer, der måtte rejse sig under arbejdet, vil kunne blive løst.

Jeg skal i den forbindelse lige til sidst sige — det glemte jeg i forbindelse med fru Hanne Reintofts indlæg — at problematikken omkring de 18-20-årige under forsorgen har fået sin særlige paragraf i forslaget, hvor der er tale om, at gruppen mellem 18 og 20 år ved denne nedsættelse af aldersgrænsen frivilligt skal kunne gå med til hjælpeforanstaltninger; det finder jeg også rimeligt.

Tastesen (S):

Ja, det gik næsten, som jeg havde forudset. Ikke alene valgretsaldern og den personlige myndighedsaldern blev blandet ind i debatten, men også kapitalismens krise. Jeg må da sige til hr. Wilhelm, at det er ganske dygtigt, at der næsten ikke kan passere noget lovforslag i dette ting, uden at det på en eller anden måde har sammenhæng med kapitalismens krise. Myndighedsaldern bør vel nok vurderes uafhængigt af, om man har en højkonjunktur eller en lavkonjunktur i samfundet.

Valgretsaldern bliver der stillet spørgsmål om. Jeg har en gang tidligere — det var, da socialdemokratiet var i opposition, jeg tror, det var i 1969 — været en bannerfører for, at valgretsaldern skulle nedsættes til de 18 år. Det lykkedes ved det radikale venstres hjælp at få et flertal i folketinget for